

hverken at ville medføre besparelser eller merudgifter for det offentlige. Lejefastsættelsen m. v. for institutionernes benyttelse forudsættes uændret.

Det foreslåede bortfald af adgangen til at yde rentesikring til visse institutioner kan indebære besparelser for staten og modsvarende merudgifter for kommunerne, når sammenlignes med det bestående, men kun i beskedent omfang, og forslaget indebærer alene, at det samlede tab ved institutionernes drift fordeles på staten og kommunerne, således som det er forudsat i den øvrige lovgivning.

5. De årlige udgifter til pligtmæssige lån til betaling af beboerindskud andrager ca. 30 mill. kr., hvoraf staten stiller de 20 mill. kr. til rådighed for kommunerne. I finansåret 1973-74 var tabet på disse lån knap 1,5 mill. kr., hvoraf statens andel udgjorde knap 1 mill. kr., og kommunernes knap 0,5 mill. kr.

I lovforslagets § 79 foreslås den gældende indtægtsgrænse på 24.000 kr. forhøjet til 35.000 kr. Forslaget medfører i princippet ingen merudgifter, idet forhøjelsen alene er en følge af prisudviklingen siden juni 1970, hvor den da gældende indtægtsgrænse på 21.000 kr. blev forhøjet til 24.000 kr. Der sker således ingen udvidelse af de befolkningsgrupper, der forudsættes omfattet af ordningen.

Lovforslagets administrative virkninger.

J. 1. De projekter til almennyttigt nybyggeri, hvortil der søges støtte, gennemgås efter de gældende regler såvel i kommunerne som i boligministeriet. Også Boligselskabernes Landsbyggefond yder støtte til det almennyttige nybyggeri (lån på 4.000 kr. pr. lejlighed), men projekterne gennemgås ikke i landsbyggefondens, idet boligministeriet er bemyndiget til at meddele lånetilsagn på fondens vegne samtidig med tilsagnet om statsstøtte.

Spørgsmålet om en eventuel forenkling af sagsbehandlingen har været taget op i boligministeriets arbejdsgruppe om dobbeltadministration. På baggrund af det forslag til lov om indeksregulerede lån til almennyttigt byggeri, der var fremsat den 1. juni 1973, var spørgsmålet om den administrative tilrettelæggelse efter en eventuel ny låneordning imidlertid på daværende tidspunkt genstand for overvejelser i en arbejdsgruppe med repræsentanter for Boligselskabernes Landsforening, Realkreditrådet og boligministeriet. Det var hensigten, at denne gruppe, forinden arbejdet blev afsluttet, ville drøfte sine forslag til den administrative tilrettelæggelse med repræsentanter for Kommunernes Landsforening. Arbejdsgruppen om dobbeltadministration tog dette til efterretning, idet gruppen gik ud fra, at det ville indgå i overvejelserne, at dobbeltbehandling blev

søgt undgået. Der henvises herom til arbejdsgruppens rapport af oktober 1973.

I forhold til den gældende lov bliver ved nærværende lovforslag skabt en ændret baggrund for den administrative tilrettelæggelse af arbejdet med gennemgang og godkendelse af de projekter, hvortil der søges støtte. Ved kommunernes adgang til at yde lån til byggerierne får kommunerne en mere umiddelbar økonomisk interesse i projekternes indhold, og det samme er tilfældet for så vidt angår Boligselskabernes Landsbyggefond, der efter forslaget kan yde lån på 23 pct. i stedet for som hidtil på ca. 2 pct. af ejendommenes værdi. Boligministeriet bevarer sin interesse i projekterne ved adgangen til at yde lån til Boligselskabernes Landsbyggefond til videre udlån til byggerierne samt ved adgangen til at yde rentesikring og eventuel garanti til disse.

Den nærmere administrative tilrettelæggelse vil blive taget op til forhandling mellem kommunerne, Boligselskabernes Landsbyggefond og boligministeriet. Det er på indeværende tidspunkt vanskeligt at udtale sig om, hvad resultatet af disse forhandlinger vil munde ud i, men der må regnes med, at der vil ske en forøgelse af landsbyggefondens administrationsbyrde. Da endvidere dobbeltbehandling vil blive søgt undgået, vil der formentlig ske en tilsvarende lettelse af kommunernes og/eller boligministeriets administrationsbyrde. På forhånd kan det dog ikke afvises, at kommunerne kommer til at overtage en del af ministeriets hidtidige sagsbehandling, som muligvis vil kunne overgå til kommunerne i forbindelse med disses almindelige behandling efter byggelovgivningen.

2. Lovforslagets regler om institutionsbyggeri skulle indebære en vis administrationslettelse for boligministeriet. Det samme må formodes at være tilfældet for så vidt angår boliger til unge under uddannelse i det omfang, sådanne boliger integreres i det almennyttige boligbyggeri.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til kap. I.

Byggeriets tilrettelæggelse.

Kapitlet — der omfatter § 1 — svarer indholdsmæssigt til 1.67, §§ 1 og 2, således som disse bestemmelser er blevet praktiseret. Ordlyden er foreslået ændret med henblik på en klarere angivelse af bestemmelsens anvendelsesområde. Tilsagn om støtte til almennyttigt byggeri forudsættes som hidtil ydet på grundlag af flerårige programmer, der søges fastlagt efter forhandling mellem boligministeren og kommunerne. Boligselskabernes Landsbyggefond forudsættes fremtidigt som långiver inddraget i disse forhandlinger.